

Atbildētāja: Energoregulatoru sadarbības aģentūra (ACER)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt atbildētājas Apelācijas valdes 2017. gada 17. februāra lēmumu apelācijas lietā A-001-2017 (konsolidētā redakcija) attiecībā uz tās pieteikuma par iestāšanos lietā noraidīšanu, un
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka ir ticis pārkāpts atbildētājas Apelācijas valdes reglamenta 11. pants, kā arī Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. pants, jo Apelācijas valde ir nepamatoti noliegusi prasītājas pamatotas intereses par apelācijas procesa iznākumu esamību.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka ir tikusi pārkāpta LESD 296. panta otrā daļa (nopietnas nepilnības attiecībā uz pamatojumu).
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka ir tikušas pārkāptas tiesības tikt uzklašātam, jo atbildētājas Apelācijas valde neesot prasītājai nosūtījusi savu atzinumu attiecībā uz prasītājas pieteikumu par iestāšanos lietā.

Prasība, kas celta 2017. gada 27. februārī – *Torné*/Komisija

(Lieta T-128/17)

(2017/C 129/41)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Isabel Torné* (*Algés*, Portugāle) (pārstāvji – *S. Orlandi* un *T. Martin*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt 2016. gada 16. aprīļa lēmumu noraidīt prasītājas lūgumu noteikt viņas pensijas tiesību uzkrājuma likmi un pensijas vecumu;
- piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja šajā lietā apstrīd lēmumu, ar kuru netieši tiek noraidīts viņas lūgums pieņemt priekšlaicīgu lēmumu par noteiktiem un nemainīgiem viņas pensijas tiesību aprēķina faktoriem. Prasītāja uzskata, ka viņas lūguma netiešais noraidījums ir atturēšanās noteikt Civildienesta noteikumos paredzētu pasākumu un tādējādi – nelabvēlīgs akts Civildienesta noteikumu 90. panta izpratnē.

Attiecībā uz savas pensijas aprēķina faktoriem prasītāja arī apstrīd Komisijas praksi uzskatīt, ka ar pagaidu darbinieka, uz kuru attiecas Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības 2. panta f) punkts, pārcelšanu uz citu Eiropas Savienības aģentūru tiek noslēgts jauns, no iepriekšējā atšķirīgs līgums, kas liecina par šī darbinieka karjeras pārtrauktību un tādējādi nozīmē Civildienesta noteikumu jauno noteikumu par izdienes pensiju piemērošanu.

Prasība, kas celta 2017. gada 2. martā – Argus Security Projects/Komisija un EĀDD

(Lieta T-131/17)

(2017/C 129/42)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Argus Security Projects Ltd (Limassol, Kipra) (pārstāvji – T. Bontinck un A. Guillerme, advokāti)

Atbildētāji: Eiropas Komisija, Eiropas Ārējās darbības dienests

Prasītāja prasījumi:

- atcelt Komisijas lēmumu par EUR 52 600 kompensāciju, kurš ietverts tās 2017. gada 13. februāra vēstulē;
- atcelt Komisijas, kas rīkojas EĀDD grāmatveža vārdā, lēmumu par EUR 41 522 kompensāciju, kurš ietverts tās 2017. gada 15. februāra vēstulē;
- atcelt Komisijas, kas rīkojas EĀDD grāmatveža vārdā, lēmumu par EUR 6 324 kompensāciju, kurš ietverts tās 2017. gada 28. februāra vēstulē;
- piespriest Eiropas Komisijai un EĀDD atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza trīs pamatus.

1. Saistībā ar pirmo pamatu tiek apgalvots par Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (turpmāk tekstā – “Harta”) 47. panta pārkāpumu. Prasītāja uzskata, ka vienpusējo lēmumu par kompensāciju (apstrīdētie lēmumi) pieņemšana līgumisko attiecību kontekstā brīdī, kad otra līgumslēdzēja puse cēlusi prasību par līgumisko atbildību līgumā atrunātajā kompetentajā tiesā, ir uzskatāma par prettiesisku un pretrunā Hartas 47. pantam.
2. Saistībā ar otro pamatu tiek apgalvots, ka Eiropas Komisijai un Eiropas Ārējās darbības dienestam (EĀDD) nav pilnvaru pieņemt lēmumu par kompensāciju līgumisko attiecību kontekstā. Atbildētāji esot pārsnieguši savas kompetences robežas, izmantojot vienpusējās pilnvaras, lai izbeigtu līgumtiesisku strīdu, un tādējādi apstrīdētie lēmumi esot atceļami to pieņēmēja kompetences neesamības dēļ.
3. Saistībā ar trešo pamatu tiek apgalvots par 2012. gada 25. oktobra Eiropas Parlamenta un Padomes regulas Nr. 966/2012 par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam (turpmāk tekstā – “Finanšu regula”), 80. panta pārkāpumu. Prasītāja uzskata, ka, kamēr Beļģijas tiesā tiek izskatīta lieta, Komisijas grāmatvedis nevar leģitīmi uzskatīt, ka minētais parāds ir drošs un ir iestājies tā atmaksāšanas termiņš. Minētais parāds neatbilst Finanšu regulas 80. pantā paredzētajiem nosacījumiem un tādēļ nevarētu būt kompensējams.